

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Ι. Μ. ΧΟΖΕΒΑ ΑΝΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Δημοσιεύτηκε στις Παρασκευή, 09 Ιανουαρίου 2015 21:15 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 84 Tweet 8 Email 2 Share 136

Αξιολόγηση Χρήστη: / 3

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Εὐλόγησαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε Εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ ἐξῆς Τροπάριο. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς ἐν σπηλαίῳ, Ὁσιομάρτυρες Χριστοῦ Χοζεβίται, ὑπερφυῶς εὐρέθησαν ὑμῶν τὰ σπετά, λείψανα ἐκβλύζοντα ὄχτους ἱαμάτων, τοῖς πιστῶς θεόφρονες προσπελάζουσι ταῦτα, καὶ τοῖς ὑμῶν τιμῶσιν εὐλαβῶς, στερρόους ἀγῶνας καὶ θεῖα παλαίσματα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε...

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός, καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: ΧΟΖΕΒΙΤΑΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΡΥΣΑΣΘΕ ΜΕ ΘΑΙΨΕΩΝ. Χ.

Ωδὴ α΄. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Χορείαν Πατέρων Χοζεβιτῶν, Ὁσιομάρτυρων, ἀνυμνήσωμεν ἐν χορῷ, ὡς ῥύστας ἐκ πόνων δυσφορήτων, καὶ ἐν κινδύνοις ταχεῖς ἀντιλήπτορας.

Ὁ πάντων Δεσπότης καὶ Ποιητής, κλεινοὶ Χοζεβίται, τὴν λειψάνων ὑμῶν σορὸν, ἐπλήρωσε θείας εὐωδίας, καὶ ἱαμάτων πηγὴν ταύτην ἔδειξε.

Ζηλώσαντες ἄθλους μαρτυρικούς, χερσὶ παρανόμων, ἀνηρέθητε ἀσκηταί, σεπτοὶ Χοζεβίται καὶ πρὸς πόλον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦντες ἀνήλθετε.

Θεοτοκίον.

Ἐλέησον πάντας τοὺς γηγειεῖς, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, Ἐλεοῦσα διηνεκῶς, καὶ τούτους γενέσθαι συμμετόχους, τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας ἀξίωσον.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Βιοτῆς τῆς μονήρους, ὡς ἀληθῆ πρότυπα, καὶ τοῦ μαρτυρίου κανόνας, πιστεὶ δοξάζομεν, ὑμᾶς Πατέρες κλεινοί, καὶ ἐκβοῶμεν ἀπαύστως, τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, ἄχθους λυτρόσασθε.

Ίατρεύτεε πάντας, τὰ τῶν ψυχῶν τραύματα, καὶ τὰς ζοφεράς ἀληθόνας, Ὅσιομάρτυρες, οἱ ὑπ' ἀνόμων Περσῶν, ἐν τῷ Χορράθ τῷ χειμάρρῳ, τὸ ὑμῶν ἐκχύσαντες, αἷμα τὸ πάντιμον.

Τῶν ἀζύγων λαμπτήρες, καὶ Χοζεβᾶ ἥλιοι, οἱ ἀσκήσει καὶ ἐναθλήσει, κόσμον ἀγάσαντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἀρεταῖς, ἡμῶν πυρσεύσατε βάθη, σκότος διαλύοντες, τῆς ἀπογνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἄνευ Μήτηρ ὠδίνων, τὸν Λυτρωτὴν ἔτεκες, ὅθεν τὰς δριμεῖας ὀδύνας, τὰς πεζούσας με, Παρθενομητορ Ἀγνή, ἐπισκοπῆ σου τῆ θεία, δέομαί σου δῖωξον, ἵνα δοξάζω σε.

Διάσωσον, Χοζεβιτῶν ἀθλοφόρων σεπτὴ χορεία, ἐκ παντοίων ἀνομιῶν καὶ πλάνης τοῦ ὄφρους, τοὺς σπεύδοντας τῆ ὑμῶν προστασίᾳ.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ...

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Μονῆς Χοζεβᾶ, Πατέρες Ὅσιόαθλοι, κοιλάδος Χορράθ, λυχνία τηλαγγέσταται, ταῖς ὑμῶν ἐντεύξεσι, δεινῶν συμφορῶν ἀπαλλάξατε, τοὺς ἀνυμνοῦντας ἄθλους τοὺς σεπτούς, ἡμεῖς οὕς καλῶς ἐπετελέσατε.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Ίατρείας ἐκάστοτε, τὸ ὑμῶν λειψάνων ἐκβλύζει σπῆλαιον, Χοζεβῖται ὀσιόαθλοι, καὶ ἐκπλύνει νοσημάτων βόρβορον.

Πεπτωκὸς ὁ πολύστηνος, εἰς τὴν ἀμαρτίαν ἐσχάτην χάρυβδιν, πρὸς ὑμᾶς Ὅσιομάρτυρες, καταφεύγω ἵνα εὕρω ἔλεος.

Ἀλεξίκακον γένοιτο, ἡ ὑμῶν ἀένας ἐπισκίσεις, ἐν βιαίαις περιστάσεσι, Χοζεβῖται ἀθλοφόροι ἄτρωτον.

Θεοτοκίον.

Τετρωμένον τοῖς βέλεσιν, καὶ ῥιπαῖς Παρθένε τοῦ πολεμήτορος, ἀνακούφισον καὶ σῶσόν με, ἵνα μεγαλύνω σὰ θαυμάσια.

Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐχων εἰς ὑμᾶς, ἐστραμμένην τὴν ἐλπίδα μου, καθ' ἐκάστην ἀνατείνω πρὸς ὑμᾶς, Χοζεβίται τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ῥύσασθε δεινῶν, Χοζεβίται ἱερώτατοι, τοὺς προσφεύγοντας ὑμῖν πανευλαβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν σεπτὴν ὑμῶν ἐνάθλησιν.

Ἐν καιρῷ λοιμοῦ, ἀντιλήπτορας κατέχομεν, Χοζεβίται Ὀσιόαθλοι ὑμᾶς, καὶ ἐν βίου περιστάσεσιν ἀκέστορας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ, παναμώμητον λοχεύτριαν, ἀνυμνοῦντες οἱ ρυσθέντες διὰ σοῦ, ἐκ τῆς πάλαι Ὑπερύμνητε κακώσεως.

Τὴν δέησιν.

Ῥοννόμενος, ταῖς ὑμῶν Τρισχίλιοι, Χοζεβίται ἱκεσίας κραυγάζω, ἐμοῦ μεσεῖται ταχεῖς καὶ προστάται, ἐν τῆς ζωῆς τρικυμίαις ὑπάρχετε, ἅμα τε ἄγρυπνοι φρουροί, θαυμαστοὶ ἐν Χορράθ Ὀσιόαθλοι.

Ἐπέκυσα, ταῖς βολαῖς τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου οἴμοι ὁ πολυτλήμων, καὶ μακρυνθεὶς τῆς Χριστοῦ πολιτείας, καρπὸς πικρὸς ἁμαρτίας μου γεύομαι, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ὡς συμπαθεῖς, θεοφόροι κάμῃ ἀπαλλάξατε.

Στενώσεως, καὶ ναυτίας ῥύσασθε, Χοζεβίται τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, ὡς τὴν ἀζύγων πορείας τὸ σκάφος, ἐν τῷ λιμένι Χριστοῦ ὀδηγήσαντες, καὶ ὡς στεβῆροι κυματογαί, τὴν βιαίαν κυμάτωσιν θραύσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἀνήροτε, Θεοτόκε Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, πρὸς καινότεραν ζωὴν τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς ἐκτενῶς σὲ ὑμνοῦντας ὀδήγησον, καὶ μεγαλύνοντας ἀεὶ, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεονύμφευτε.

Διάσωσον, Χοζεβιτῶν ἀθλοφόρων σεπτὴ χορεία, ἐκ παντοίων ἀνομιῶν καὶ πλάνης τοῦ ὄφους, τοὺς σπεύδοντας τῇ ὑμῶν προστασίᾳ.

Ἄχραντε...

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἡ τιμία ὑμῶν τῶν λειψάνων ἀνεύρεσις, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς χαμονῆς ἡμᾶς ἔπλησε, Χοζεβίται Πατέρες ἐν σπηλαίῳ ἱερῷ. Διὸ χαίροντες τὸν Λυτρωτὴν, καὶ Ζωοδότην ἐκτενῶς, μεγαλύνομεν κρίζοντες· δεῖξον ἡμῖν προστατάς, καὶ ρύστας ἐν τοῖς κινδύνοις, τοὺς Χοζεβίτας Ἰησοῦ, γεραροὺς Ὁσιομάρτυρας.

Προκείμενον: Ὑπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρῃν τοὺς πόδας μου...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ιβ΄. 8-12): Εἶπεν ὁ Κύριος· Πᾶς ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων...

Δόξα: Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἦχος πλ. β΄.

Χοζεβίται Ἅγιοι, Ὁσιομάρτυρες θεῖοι, φοίνικες ὑψίκομοι, οἱ Χορράθ τὴν φάραγγα ὠραΐσαντες, οἱ πιστοὶ σπεύδομεν, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις, καὶ ἐν πίστει ἀνακράζομεν· θλίψεως ρύσασθε, μανίας τοῦ πλάνου ἀλάστορος, πάσης δεινῆς κακώσεως, λύμης ψυχοφθόρου αἰρετιζόντων, καὶ ἐξ ἐνεστώσης, ἀνάγκης ἐκλυτρώσασθε ταχὺ, τοὺς τὴν ὑμῶν ἀναμέλλοντας, πολιτείαν ἄμεμπτον.

Παῖδες Ἑβραίων.

Σώσατε θεοὶ Χοζεβίται, τοὺς ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφημοῦντας, ὡς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ θεράποντας τιμίους, ἀζύγων τε ἀκρότητας, καὶ κειμήλια Μαρτύρων.

Θέλοντες εὐσεβῶς βῶναι, ἐνφκῆσατε ἐν τῇ Χορράθ κοιλάδι, καὶ μαρτυρίου ἄθλησιν, ὑπηνέγκατε εἰς τέλος.

Ἐμπλεον ὄντως ἱαμάτων, τὸ λείψανον ὑμῶν σπήλαιον ὑπάρχει, εὐρωστίαν ψυχῶν Πατέρες καὶ σωμάτων, παρέχον τοῖς πελάζουσι, πρὸς αὐτὸ μετ' εὐλαβείας.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Θεοῦ ἡγλαίσμενη, πρὸς τὸν εὐσπλαγγον Υἱόν σου καὶ Δεσπότην, τὰς ἡμῶν προσευχὰς προσάγαγε καὶ νόσον, τῇ κραταιᾷ πρεσβείᾳ σου, ἐξελοῦ τοὺς σοὺς ἱκέτας.

Τὸν Βασιλέα.

Ἐν τοῖς ἐσχάτοις, καιροῖς σοφοὶ ἐν σπηλαίῳ, τῶν λειψάνων ἡ σορὸς ὑμῶν εὐρέθη, τοὺς προσερχομένους, πληροῦσα εὐωδίας.

Θωμάτων ξένων, ὦ Χοζεβίται Πατέρες, τὸ ὑμῶν λειψάνων σπήλαιον ἐδείχθη, ἱαμάτων ῥεῖθρα, παντὶ πιστῷ προχέον.

Λόγῃ τρωθέντες, ὑπὸ Περσῶν παρανόμων, πρὸς τὴν μέλλουσαν μετέστητε πατρίδα, δυσωποῦντες θεῖοι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κτίστην.

Ἴσχον καὶ ῥώμην, κατ' ὀλεθρίων σφαλμάτων, Χοζεβίται τὰς ὑμῶν θερμὰς πρεσβείας, ἔχομεν οἱ πόθῳ, ὑμᾶς ἀνευφημοῦντες.

Θεοτοκίον.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σὲ θεοδόξαστε Κόρη, μεγαλύνομεν οἱ γηγενεῖς ἀπαύστως, ὡς Θεοῦ Μητέρα, ὑπερευλογημένην.

Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐν Χοζεβᾷ τῇ λαύρᾳ, ἡσκήσατε γενναίως, καὶ μαρτυρίου τὰς τρίβους διήλθετε, κλεινοὶ Πατέρες ἀπάντων φρουροὶ ἀνύστακτοι.

Ὡς τοῦ Χορράθ χειμάρρου, μυροβόλα κρίνα, ὑμᾶς τιμώντες Πατέρες δεόμεθα, εἰρήνην πᾶσιν ἐν βίῳ ἡμῖν δωρήσασθαι.

Νῦν τοὺς ἀσπαζομένους, περιχαρῶς Πατέρες, τὰ ἱερὰ ὑμῶν λείψανα ῥύσασθε, ἐξ ἀρρώστιας καὶ βλάβης ψυχῆς καὶ σώματος.

Θεοτοκίον.

Χαρίτωσον Παρθένε, Κεχαριτωμένη, χαρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ ἀνεκκάλητε, τοὺς ἐκζητοῦντας ἀπαύστως τὴν μεσιτείαν σου.

Τὸ Ἄξιόν ἔστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Οὐ βαρβάρων ξίφος οὐτ' ἀπειλή, τμήσεως ἀγένοσ, ἠδυνήθησαν ἀνελεῖν, τὰς ὑμῶν καρδίας, φωσφόροι Χοζεβίται, τρισχίλιοι Ἀββάδες, Ὁσιομάρτυρες.

Εὐωδία ἀρρήτων τὰ ὑμῶν, λείψανα Πατέρες, ἀναβλύζουσι καὶ πηγαί, ἱαμάτων ταῦτα, καθίστανται τοῖς πίστει, ὑμᾶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς σκευὴ χάριτος.

Χαίρετε Πατέρες θεοειδεῖς, χαίρετε ἀστέρες, τῆς ἐρήμου φωτοειδεῖς, χαίρετε Ὁσίων, καὶ ἀσκητῶν κρηπίδες, Ἀββάδες Χοζεβίται, ἄνθη μυρίπνοα.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἰ στρατιαί...

Τρισάγιον.

Ἀπολυτικιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ὡσπερ φοίνικες, ἐν τῇ ὁάσει, ὠραῖσατε τὴν ἐν χειμάρρῳ, τοῦ Χορράθ Ἀββάδες θεῖοι περίοικον, τοῦ Χοζεβᾶ μυρίπνοοι ἴασμοι, οἱ ταῖς αἱμάτων ῥοαῖς ἐξανθήσαντες· ὧ τρισχίλιοι, Πατέρες Ὁσιομάρτυρες, Χριστῷ ὑπὲρ ἡμῶν αἰὶ πρεσβεύετε.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Πάντας, Ὁσιοάθλοι Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, εὕρισκομένους πιστοὺς, σῶζετε δεόμεθα, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν, Χοζεβίται πανόσιοι, καὶ τῆς ψυχοφθόρου, ἀθυμίας ῥύσασθε, τοὺς μελωδοῦντας ὑμᾶς, οἷα τιμαλφεῖς μυροθήκας, τῆς τῶν μοναζόντων χορείας, καὶ Μαρτύρων μάργαρα πολύτιμα.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δι' εὐχῶν.

Συναξάριον.

Κατὰ τὸ ἔτος 614, οἱ αἰμοχαρεῖς ὄρδεις τῶν Περσῶν εἰσέβησαν στὴν Ἁγία Γῆ, καὶ προκάλεσαν ἀνείπωτες καταστροφές, μεταβάλλοντάς σὲ ἔρημιά τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὰ περίχωρά τους. Τὴν χειρότερη μοῖρα εἶχαν οἱ Λαῦρες τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνη καὶ τῆς Ἰουδαίας. Ἡ μονὴ Χοζεβὴ ἀριθμοῦσε τότε Τρεῖς χιλιάδες μοναχοὺς στὸ κύριο συγκρότημά της, καὶ ἄλλες τρεῖς χιλιάδες στὰ γύρω σπήλαια τῆς κοιλάδας τοῦ Χορβάθ, ποὺ δοξολογοῦσαν ἀθόρυβα τὸν Θεό. Οἱ Πέρσες κατέσφαξαν τρεῖς χιλιάδες Πατέρες, καὶ τὸ μοναστήρι παρεδόθηκε στις φλόγες. Τὰ σώματα τῶν Πατέρων, πορφυρωμένα ἀπὸ τὰ αἵματα, καὶ μὲ τὸ κομβοσχόινι στὸ χέρι, κάλυψαν κάθε σπιθαμὴ γῆς τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς χαράδρας.

Μὲ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν εἰσβολέων, οἱ ἐπιζῶντες Πατέρες, μὲ πρωτεργάτη τὸν Ὅσιο Γεώργιο τὸν Χοζεβίτη, ἄρχισαν τὸν ἐνταφιασμὸ τῶν Μαρτύρων συνασκητῶν τους. Τοὺς ἐναπέθεσαν μέσα σὲ ἓνα εὐρύχωρο σπήλαιο, ποὺ πρόσφατα θαυματουργικὰ ἀποκαλύφθηκε, ἀπὸ τὴν ἔντονη εὐωδία ποὺ ἀνέδιδε.